

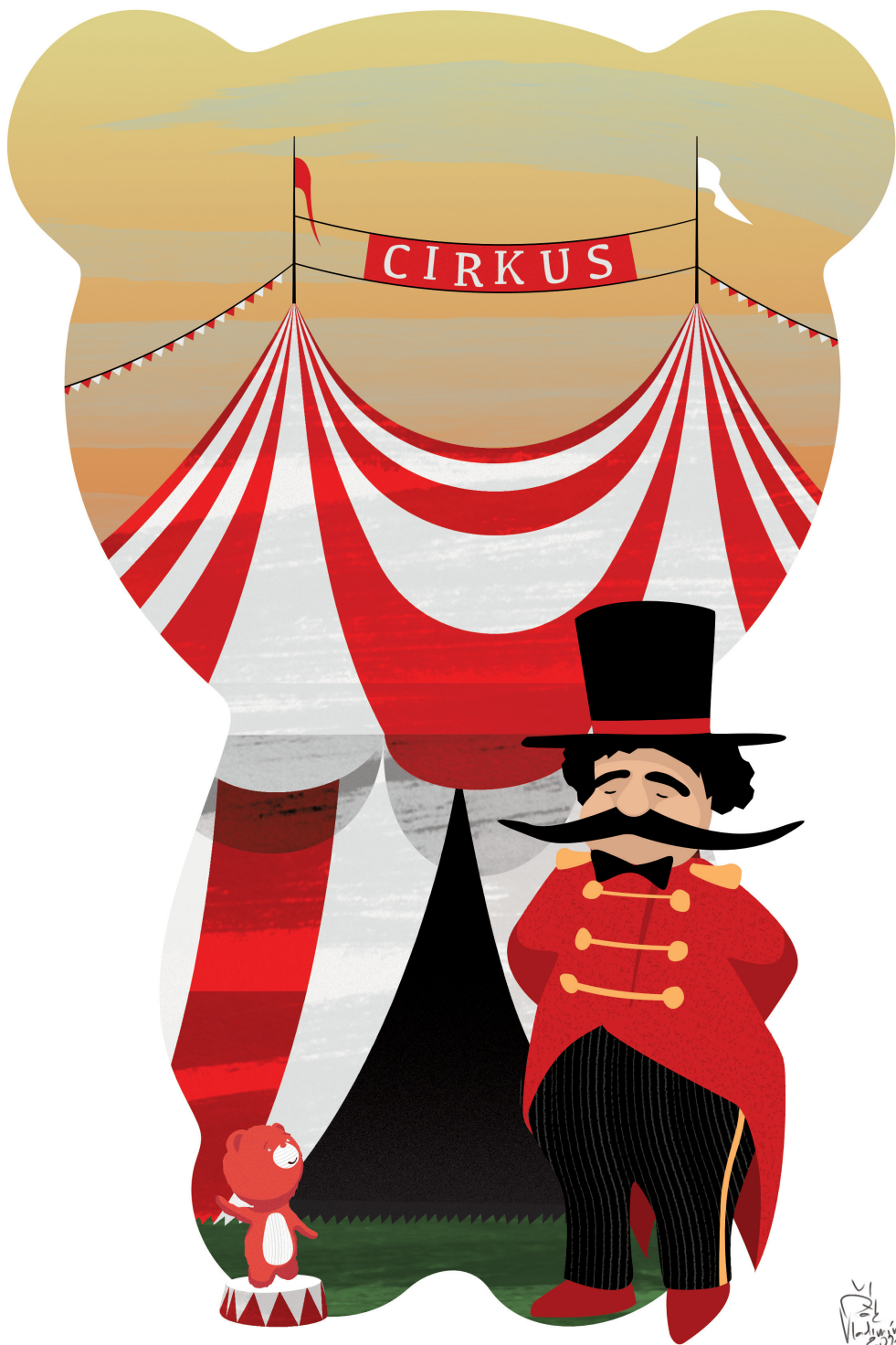
Pan principál a dvě opičky

„Už musím běžet,“ rozloučil se Teri. „Nebo spíš uhánět na koloběžce, aby mi ten cirkusový průvod neutekl. Ale docela určitě za vámi přijedu na návštěvu.“

„Když už mluvíme o té koloběžce,“ vzpomněl si veverčák Filip, „neměl by ses nejdříve naučit zastavovat? Přece jenom se chceš ucházet o zaměstnání jako profesionální jezdec.“

Simonka se plácla do čela. „To mi, Teri, neříkej ani z legrace, že jsi nezjistil, že koloběžka má brzdu!“

Teri se začervenal, ale protože byl stejně celý červený, nikdo si toho nevšiml. Zkusmo dvakrát objel Simončin smrk, aby si vyzkoušel brždění, a potom kamarádům zamával a vyrazil za cirkusem. Dostihnout cirkusový průvod nebylo vůbec těžké. Byl hluchý a pomalý a mířil k pestrému stanu postavenému na volném prostranství na kraji města. Stan byl vyšší než všechny okolní domy, červenobíle pruhovaný a třepotaly se na něm stovky barevných vlaječek. Teri nad tou nádherou vydechl úžasem.

Handwritten signature and date: *V. J. 2014*

„Vozy zaparkujte nalevo a pokladnu postavte napravo,“ zaduněl mohutný hlas. „A ten nápis nad vchodem máte nakřivo, koukejte ho narovnat.“

Teri se postavil vedle zavalitého muže s obrovským knírem, kterému dunivý hlas patřil, a nesměle si odkašlal, aby přilákal jeho pozornost.

„To je ale krásný stan, v něm se musí hezky bydlet. A vy jste tady asi ředitel, že?“

Kníratý muž se hrdě usmál. „Áno, správně. Jsem ředitel, neboli principál, jak se říká u nás u cirkusu,“ zahřměl. „A tenhle cirkusový stan se jmenuje šapitó a nebydlí se v něm. Předvádí se v něm umění těch největších cirkusových umělců a zvířat všeho druhu.“

„I medvědů?“ zeptal se Teri.

„Samozřejmě,“ odpověděl kníratý pán.

„I červených medvědů?“ ujistil se Teri.

Principál se na něj podíval. „Jakékoli barvy.“

„A nehodil by se vám červený medvěd, který umí jezdit na kolo-běžce?“ odvážil se zeptat Teri.

„Jako třeba ty?“ Principál si ho pozorně prohlédl.

„Jako třeba já,“ potvrdil Teri.

„Na medvěda jsi nezvykle mrňavý,“ řekl principál. „Vyrosteš ještě?“

„Asi ne, ale má to tu výhodu, že nezaberu moc místa,“ pokrčil rameny Teri.

Principál chvíli přemýšlel. „Naši medvědi jsou dost velcí a tak tro-

chu nemotorní. Mohli by tě omylem zašlápnout. To by pro cirkus nebyla dobrá reklama. Lvi by tě asi schramstli a pak by tvrdili, že tě spolknout nechtěli, že se jen spletli. Není na ně spolehnutí. Ale jestli chceš, mohl bys zkusit vystupovat s opičkami. Občas sice něco popletou, ale jinak jsou to hodné holky. A najít bydlení pro tak malého medvěda nebude nic složitého. Moc místa opravdu nezabereš.“

„S opičkami budu vystupovat rád,“ souhlasil Teri.

Pan principál se postavil na špičky a křikl: „Silvo a Hildo, kde jste? Mám pro vás nového parťáka.“

Ve vstupu do šapitó se objevily dvě malé opičky v nadúchaných tylových sukýnkách.

„Teri, dovol, abych ti představil naše skvělé akrobatky Silvu a Hildu.“

Teri natáhl tlapku k první opičce.

„Hilda, těší mě,“ řekla.

Druhá opička se poškrábala za uchem, podle čehož Teri usoudil, že přemýšlí. „Tak já jsem asi Silva,“ potřásla mu tlapkou. Ale ještě před chvílí jsem si myslela, že jsem Hilda.“

První opička se plácla do čela. „No jo, promiň, já jsem to spletla. Já jsem Silva, tohle je Hilda. Ale kdo si to má pamatovat, když jsme si tak hrozně podobné!“

Teri si je pozorně prohlédl a opravdu mezi opičkami nedokázal najít jediný rozdíl.

Hand-drawn
2018

„Říkal jsem, že jsou to poplety,“ povzdechl si pan principál. „Ale jinak jsou to vážně hodné holky.“

„To jsme,“ pokyvovaly souhlasně Silva a Hilda. „A moc rády tě naučíme všechno, co umíme, abys byl tak dobrý artista jako my dvě.“ Jenomže Teri měl tušení, že z něj artista nikdy nebude. Vždyť se mu nepodařilo vyšplhat ani na Simončin smrk! A vzápětí se jeho podezření potvrdilo.

Opičky mu ukázaly, jak se dělá salto, ale Teri se nezmohl ani na pořádný kotrmelec.

Opičky se lадně zhouply na hrazdě, ale Teri se z ní svalil jako pytel šišek.

Opičky elegantně vyšplhaly po laně a předvedly pár parádních kousků. Terimu se lano omotalo kolen tlapek, takže se bezmocně houpal ve vzduchu jako vypraná košile na prádelní šňůře.

Chodit po laně ani nezkoušel, na žonglování měl krátké tlapky, a když zkoušel kouzelnické triky, spadl do klobouku, přišlápl králík, který tam bydlel, a nemohl se vyškrábat ven.

„Takhle to asi nepůjde,“ řekla Silva – nebo to možná byla Hilda.

Teri si nešťastně povzdechl. „Vždyť umím jezdit na koloběžce. To nestačí?“

Silva a Hilda se na sebe podívaly. „Asi to bude muset stačit, milý Teri. Prostě si na hlavu nasadíš špičatou čepici a budeš jezdit okolo manéže. A my dvě se o nějakou zábavu už postaráme.“